

10 Ekim Katliamı: te Böyledir Bizim Yi itlerimiz

102 kahramanın arasında parti MK üyemiz **Kemal Tayfun BENOL (Kadri EROL)** yolda imız dı ında birlikte mücadele etti imiz onlarca yolda imız vardı. Devletin tüm üstünü örtme giri imleri kar ısında sınıfın ilgili birimleri ara tırmalarını sürdürüyorlar. Tayfun yolda imız ile n aat- örgütlenmesinde beraber mücadele eden ve birlikte Ankara'da can veren Serdar, Tekin, Erol, smail ile farklı alanlarda görev yürüten Dilek ve Meltem yolda ların durumları bizleri yakından ilgilendiriyor. Bildi iniz gibi, yan yana can veren Tekin, Erol ve Tayfun yolda ların cesetlerinde yaralar, eksikler vardı ama Serdar yolda in cesedi siyah çöp torbasında parparça teslim edildi. Bunun üzerine "Bombacıya en yakın Serdar bulunuyordu" yorumları yapıldı. HAYIR! Serdar yolda bombacıyı patlamadan fark ederek, bombayı patlatmasını engellemek için üstüne atladı ı için parparça oldu. Bu davranı sınıf bilincine ba lı bir devrimci uyanıklık, cesaret ve kararlılık göstergesidir.

Katliam'ın üzerinden iki yıl geçti. Ve göstermelik bir duru ma zincirinden ba ka ortada somut hiç bir geli me yok. Olmasını beklemek de ham hayal pe inde ko maktır. Çünkü bu katliam planlı olarak devlet kurumları tarafından planlanıp uygulanmı bir eylemdir. Bu konu net. Tartı masız.

Bu durumda 10 Ekim Ankara Katliamı ile ilintili nasıl bir yol izlememiz gerekiyor? Bu katliamın hesabını bu devletten sormak gerekiyor. Geçici çözümler olabilir. Bu planlanmanın içinde oldu u tespit edilen kurumların amirleri cezalandırılabilir. Ancak bu yeni gelecek olan amirlerin aynı tarzda eylemleri yeniden planlamalarını engellemeyecektir. Onun için sivri sinekler ile mücadele etmek yerine bataklı ı kurutmamız gerekiyor. Bu bataklık da varolan TC devletidir. Bu devletin tüm kurum ve kurulu larıyla yıkılması ve yeni bir devlet kurulması gerekiyor. Burjuvazinin kapitalist devleti yıkılacak, yerine proletaryanın devleti kurulacak.

Ku kusuz ki bu görev söylendi i gibi kolay bir görev de il. Ancak ba ka çare yoktur. Önce bunu bilerek hareket edece iz. Ve Ankara katliamında yitirdi imiz 102 yi idimizin anısını ya atmak, u runda can verdikleri ideallerin gerçekle mesi için öncelikle onların çevrelerinde bu gerçe i anlataca ız. Onları anmanın tek do ru yolunun bu nitelikte bir mücadele oldu unu pratikte gösterece iz.

Onlar gözlerini budaktan sakınmadılar. Biz de öyle yapaca ız. Yi itlerimize layık olmak, onların anılarını mücadelemiz içinde ya atmak bunu gerektirir.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 16 Ekim 2017 Tarihli Bildirisi

Kimin Cumhuriyeti Kutlanıyor?

29 Ekim tarihi yakla tıkça "Cumhuriyet Bayramı" yıldönümü ile ilgili kutlamalar konusunda hareketlilik ba göstermeye ba ladı. Konuyu ibretle izliyor TKP'nin bu konudaki görü lerini kamuoyuna açıklamayı görev biliyoruz.

Bu Cumhuriyet'i kuranların, kurucu iradesinin devamı olduklarını iddia edenlerin ve bu Cumhuriyet'in imtiyaz sa ladı ı sınıfın temsilcilerinin bu günü bayram olarak kutlamalarından daha normal bir durum olamaz. Bunu yadigarımızdır. Ancak komünistlerin böyle bir yakla ımı olamaz. Bunun birden fazla nedeni vardır:

Birincisi; "Cumhuriyet" sözcü ünün tek ba ına hiç bir anlamı yoktur. Bu cumhuriyet sosyalist, halk demokrasisi veya kapitalist bir cumhuriyet midir, önce bunun yanıtı verilmelidir. TKP'ye göre bu sorunun yanıtı açık ve nettir. Türkiye Cumhuriyeti burjuvazinin kapitalist nitelikte bir cumhuriyettir.

İkincisi; TC'nin, ulusal ba ımsızlık mücadelesi sonucunda ülkenin emperyalizmden ba ımsız kurulmu olması söz konusu mudur? Hayır. TC, ngiliz emperyalizmi ile anla ılarak, Sovyetler Birli i'nin sosyalist kurulu unun engellenememesi üzerine ba ından itibaren emperyalizme ba ımlı olarak kurulmu bir cumhuriyettir.

Üçüncüsü; Özünde yine ngiliz emperyalizmi ile dirsek temasında, ancak daha da geri ko ullarda ba ıtlanan 1920 Anayasası'nın Anadolu, Mezopotamya ve Balkan halklarına tanıdı ı kısıtlı haklar, 1923 Türkiye Cumhuriyeti'nin ikinci Anayasası ile topyekün ortadan kaldırılmı tır.

Dördüncüsü; Bazı "komünist" geçinen kemalist çevrelerin kitabına uydurarak "feodalizmden kapitalizme geçilmesi ilerici bir adımdır, onun için tarihsel rolü çerçevesinde burjuva karakterli bu geli me desteklenmeli ve sahip çıkılmalıdır" tarzı söylemleri çalınan minareye kılıf uydurmaktan ba ka hiç bir özelli i olmayan bir yakla ımdır. Komünistler 1918'den itibaren bu burjuva demokratik güçler ile birlikte gerçek bir ulusal ba ımsızlık mücadelesi ve kapitalist olmayan, hatta sosyalizme yönelen demokratik bir cumhuriyetin kurulması için mücadele etmi lerdir. Fakat bu amaç 29 Ekim 1923 Cumhuriyeti'ni kuran sınıf güçleri tarafından kanla ve katliamlarla bastırılmı tır.

Be incisi; "Atatürk Devrimleri" olarak adlandırılan de i iklikler batı emperyalizmi ile uyum konusunda yapılmı reformlardır. Harf ve kıyafet "devrimleri", laiklik adı altında din ve devlet i lerinin düzenlenmesi ilerici nitelikte adımlar de il, bir yandan emperyalizm ile ba ımlılıktaki uyum, ikincisi de ulus-devlet olu turma amacıyla Türk milliyetçili i ve Sünni slam'ın Hanefi mezhebi temelli düzenlemelerdir.

Altıncısı; TC'nin kurulması ile kapitalist devlet yapısı kurumsalla tırılmı tır. Bu adımın sınıfsal olarak savunulacak hiç bir yanı yoktur. "Materyalist bakı açısıyla burjuva demokratik anlamda toplumsal bir ileri adımdır, biz Atatürk'e oldu unun dı ında bir misyon yüklemiyoruz, o bir burjuva demokrattır" diyerek kendilerini haklı çıkaramazlar. Bu cümle ilkesel olarak do ru olabilir, ancak o günün zaman ve mekan ko ulları içinde de erlendirilir, bugün için onun savunuculu u yapılamaz.

Yedincisi; TKP, o gün için de bunun savunuculu unu yapmaz, çünkü burjuva "demokrat" Atatürk tüm olumsuzluklara ra men sürdürülmeye çalı ılan ili kiyi 28/29 Ocak 1921 ONBE LER Katliamı ile nokta ko ymu tur. Ve bu tarihsel olay 1923'den iki buçuk yıl önce olmu tur. 1922 yılında da TKP'yi yasaklayan yine bu yapıdır.

Sekizincisi; TC, 29 Ekim 1923'den beri, o gün bu gündür gerici bir diktatörlük tarafından yönetilmektedir. Bunun neresi savunulabilir?

Dokuzuncusu; Kürt, Alevi katliamları, Süryani, Ezidi, afi, Ermeni, Rum, Musevi toplumlarına yönelik asimilasyoncu baskı ve sürgün uygulamaları, 1920 Anayasası ile tanınan Kürdistan ve Lazistan özerkliklerinin iptali, sınıfsal sömürü uygulamalarının

II. KADR EROL YOLDA KOMÜN ST HAMLES

10 EKİM 2017 - 29 OCAK 2018

2016/17 yılında birincisi uygulanan Hamle bu yıl ikinci kez uygulanacak. Geçen yıl önümüze koydu umuz hedeflere kısmen ulaştığımızı tespit ediyoruz. Bunun öznel olduğu kadar nesnel nedenleri de var. Bu yıl II. Hamle döneminde bu eksikliklerimizi tamamlamayı önümüze hedef olarak koymaktayız.

Geçen yıl I. Hamle hedeflerimizi hatırlatalım;

Bir: Likidasyonu kırma sürecinde yaratılan nitel gücü nicel güce yükseltmek.

Ki: Partiyi gençlik ile bağlamak, Fabrikalarda kaleler oluşturmak.

Üç: Yıllık insal, savaş kan, legal bir Türkiye Komünist Partisi yaratmak ve Türkiye'nin politikasına müdahil olacak bir güç durumuna yükselmek.

İki alanda somut gelişmeler sağlamış durumdayız, ancak yeterli olmadığını da biliyoruz. Bu iki alanda gelişmenin duracağı bir son durak yok. Sürekli ve kalıcı olarak üzerinde çalışılması ve saptanan hedeflerin gerçekleştirilmesi sonucunda yeni hedefler belirlemenin gerekli olduğu açık. Ulaşılan niteliksel ve niceliksel dönütürme görevi diyalektik olarak önümüzde bu sefer de nicel gücü tekrar nitel olarak geliştirmek görevini koyuyor. Bu kısır bir döngü değil, gelişmenin sonucudur.

Üçüncü alanda hedeflerimize ulaşamadığımızı tespit ettik. Bu tek başına çalışmalarımızın ve hazırlıklarımızın başarısızlığı ile açıklanamaz. Bu hedefe ulaşmanın farklı yolları vardı ve organlarımız bir yola yönelmişti. Bu yoldan arıdan yapılan müdahale sonucunda hedefine ulaşamadı. Bunun üzerine bu süreçte ihmal edilen diğer mekanizmalar tekrar güncelleştirildi ve uygulamalara ağırlık verildi. Bu konuların ayrıntılarına burada girmemiz mümkün değildir. Ancak, bu çalışmalarda görev alan yoldaşlarımız ve parti temel örgütlerimiz yürüttükleri çalışmaların içeriğine ve niteliğine hakimler.

Gerek birinci hamle sürecinde, gerekse de onu takip eden süreçte çıkardığımız temel sonuç, önümüze koyduğumuz hedeflere ulaşabilmenin tek yolunun parti temel örgütlerinin düzenli ve tüzük ilkelerine göre çalışmasının sağlanmasıdır. Tek tek yoldaşlarımızın niteliksel

gelişimi de bu nitelikte bir örgüt çalışmasının uygulanmasına bağlıdır. Temel parti örgütünü inşa etmekte kolektif çalışmaya ve kişisel sorumluluk ilkesini başlatarak uygulamak mümkündür.

Parti çalışmalarının genel anlamda gelişmesi de yine tek tek temel parti örgütlerinin ve tüm yönetici organların düzenli çalışmasına bağlıdır. Parti örgütü ya da temel parti örgütü içinde çalışmayan, parti çalışmasına gerekli katkıyı temel parti örgütünde tartışılan kararlar sonucunda gerçekleştirilmeyen yoldaşlarda bireysellik, artizanlık, ukalalık ve çok bilmiyetlilik gibi, parti disiplinine uyma oranı da sürekli düşmektedir. Bu nedenledir ki komünist olmak komünist partide örgütlü olmak demektir. Örgütsüz komünist olamayacağı tespitini ve bu konudaki eksiklikleri bizzat çevremizdeki pratikte yaşıyoruz.

Bu yıl II. Hamle döneminde ağırlık vereceğimiz temel görevler bir taraftan bu eksikliklerimizi gidermek, diğer taraftan ise belirlenen yeni görevleri yerine getirmek olacaktır. Yeni görevleri tarif etmek fabrikalar, yerleri, semt ve mahallelerde parti örgütlenmesini geliştirmektir. Yeni temel parti örgütleri kurmaktır. Bu görev aynı zamanda önümüze parti içi eğitim ve kadrolaştırma görevi de koyuyor.

Yasal alanda daha etkin çalışmaya yöntemleri geliştirmek ve varolan doğal çevremizi kucaklamak, onun ötesinde de geliştirme konusu çözülmesi gereken diğer bir konudur. Bu konuda birkaç farklı görüşü parti örgütü içinde tartışılmaktadır. II. Hamle sürecinde bu tartışmayı verimli olarak sonuçlandırmak ve çıkacak sonucu karara dönüştürüp uygulamayı ön görüyoruz. Burada sözünü ettiğimiz imiz hali hazırda yürümekte olan farklı yasal alanlarda (partiler, sendikalar, demokratik örgütler, dernekler, kooperatifler, meclisler v.b.) yürüten çalışmalar da vardır. Söz konusu olan partimizin başarısız yasal çalışmalarının eklenmesi konusudur. Bu çalışmaya konspiratif çalışmanın önüne konacak bir yöntem değil, konspiratif çalışmayı tehlikeye atmadan, konspiratif alanda yürütülen çalışmaların yasal alanda ürünlerini de erlendirmek için gereklidir.

Özetlemek gerekirse, bir yandan tüm özellikleri ve gereklilikleri ile konspiratif

omurgayı koruyup geliştiren, bu çalışmanın sonuçlarını konspiratif olmayan alanda toplama görevidir. Bu konuda eksiklerimiz olduğu ve onları aşmak zorunda olduğumuzu tespit ediyoruz.

Tüm Parti Örgütlerimize, Yönetici Organlarımıza, Parti Kolektiflerine ve Yoldaşlarımıza;

Türkiye Komünist Partisi bugünlere büyük bedeller ödeyerek gelmiştir. Partimiz bir anlamda sınıf savaşımı içinde toprak adını yoldaşlarımızın omuzlarında yükselmiştir. Burjuvazi her dönemde partimizi yok etmeye çalışmış, öldürücü darbeler vurmuş, çalışmalarımızı geriletmiş ama tüketememiştir. 97 yıllık partiye amini, parti tarihimizin dersleri ışığında yarını kurmak, sınıf düşmanlarımıza aradıkları fırsatları vermemek için çelik gibi bir yapıya ihtiyacımız vardır. **II. KADR EROL YOLDA KOMÜN ST HAMLES** bu amaçlarımıza uygun olarak parti örgütünü yapılandıracak, politik olarak etkin ve müdahil bir TKP'nin yolunu açacak bir mücadele kesiti olsun.

Mustafa Suphi'den, Kadri Erol yoldaş kadar, işçi sınıfının davası için gözünü kırpmadan canını veren tüm yoldaşlarımızın ruhuna can verdikleri hedefleri gerçekleştirmek için **II. KADR EROL YOLDA KOMÜN ST HAMLES** Z parti tarihinde yeni bir sayfa olsun.

YA ASIN TKP!

AN OLSUN BU MÜCADELE U RUNDA CANINI VEREN TÜM YOLDAŞLARIMIZA!

ANILARINI YA ATMAK ÇIN U RUNDA ÖLDÜKLER MÜCADELEMİZ Z ZAFERE ULA TIRACA BİZ!

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi Sekreterliği
10 Ekim 2017

ATILIM'I OKU,
OKUT, YAZI, HABER
GÖNDER

E-Posta: tkp.bilgi@googlemail.com

Ekim Devrimi'nin 100. Yılında Nasıl Bir Devrimci Mücadele? (I)

o Mehmet KADIRGA

Sovyetler Birli i ve Dünya Sosyalist Sisteminde kar ı-devrim otuzuncu yılına yakla ıyor. Fakat Polonya'da CIA destekli "Solidarno " hareketinin, Sovyetler Birli i'nde kar ı-devrimci muhalefetin "yenilenme" adıyla etkinli inin arttı ı, Macaristan, Çekoslovakya ve Demokratik Almanya'da özellikle katolik kiliseleri üzerinden kar ı-devrim hareketlerinin su yüzüne çıktı ı dönem 30 yılını tamamladı. Ülkemizde de TKP'nin likidasyonunda üçüncü evreye i aret eden "Dönü ler" üzerinden 30 yıl geçti.

Anımsarsak, 1987 ile 1992 yılları arası dönem sapla samanın birbirine kar ıtı ı bir dönemdi. Dönemin tezlerini anımsatmak de il amaç. Ancak dünyadaki toplumsal sorunların sadece sınıfsal bakı açısıyla de erlendirilemeyece i, çevre sorunları, barı sorunu, sa lık gibi sınıflar üstü sorunların var oldu u, ve bu sorunlar çözülmeyen sınıfsal mücadelenin bir manası olmadı ı tezi ileri sürülüyordu. Bunu nasıl izah ediyorlardı; diyorlardı ki, e er atmosfer delinir iklim insanlı a zarar verecek duruma gelirse veya dünyada su kaynakları kurursa bu ne i çi sınıfının ne de burjuvazinin ayrımsız etkilenece i sorunlardır. Aynı ekilde nükleer bir dünya sava ı tetiklenirse bunun sonucunda sadece emperyalist kapitalist ülkeler de il, sosyalist ülkeler de yok olacak, sava ın kazanı olmayacak; veya AIDS virüsü ile mücadele edilmezse i çi veya burjuva arasında bu mikroptan etkilenmede bir farklılık olmayacak. Yani... "Sınıf sava ımı, sosyalizm, komünizm hedeflerinden önce hep birlikte bu sorunları çözmeliyiz." Söylem buydu. Bunun adına da "Küreselle me ça ında global sorunların çözümü önceliklidir" tezi diyorlardı.

Hal böyle olunca do aldır ki bu görü leri kitaba uydurmak gerekiyordu. Önce biraz orasından burasından çeki tirip Marks, Engels ve Lenin'in eserlerinde bu yönde açık kapı aradılar. Baktılar olmuyor önce Leninizmi ipe çektiler. Leninizme saldırıya hazırlanırken o mücadeleyi hazırlamak için önce Stalin mahkum edildi. Eli kanlı bir canavar figürü tarif edildi. Ardından aslında Stalin, Lenin'in görü leri ni uyguladı, Lenin de Stalin gibi diye getirdiler. Teorik olarak da **Lenin'in Emperyalizm teorisini** hedef seçtiler. Çünkü bugün de geçerlili ini koruyan ve i çi sınıfının mücadelesinde stratejik hedefi belirleme konusunda analizler içeren bu yapıt olumsuzlanmalıydı ki sınıflar üstü tezlere yer açılınsın. Bunun adına da "Leni-

nizmi a malıyız" koydular. Yani, Marks ve Engels'e dokunmadan önce Lenin'in teorik ve ideolojik yanı yok edilmeliydi. Tabii ki kurgu bununla da sonuçlanmayacaktı.

Çünkü, ister istemez Karl Marks'ın ekonomik analizlerden yaptı ı politik çikarsamalar ile kar ı kar ıya gelecekerdi. Artı-de er teorisi ve toplumların tarihinin sınıflar mücadelesi tarihi oldu u ve sınıfsal sorunların çözümünün özel mülkiyete son vermek oldu u, bunun da ancak varolan kapitalist devlet aygıtının yıkılarak yerine proletaryanın devletinin kurulması oldu u konularına verecek yanıtları yoktu. "Evet ama..." ile ba layan bahaneleri onları sonunda "Marksı da a malıyız"a getirdi. Ba ka çareleri yoktu. Bir kez bu u ursuz yola girmeliydi. Sınıf sava ımını yadsımak için Marks ve Engels'i yadsımak gerekiyordu.

Sovyetler Birli i'nde ilerleyen kar ı-devrimci süreç bir açıdan da bu unsurları sanki sosyalizmin sorunlarına çözüm arıyorlarmı rolü kazandırdı. Bu konuda da onları destekleyen burjuvazinin basın yayın organları oldu. Örne in bir ANAP'lı Devlet Bakanı gazetelere "ANAP ile TBKP'nin Türkiye'nin sorunlarını çözme konusunda farklı bakı açıları yok" mealinde açıklamalar yapıyor, Nabi Ya cı, "TKP'nin son genel sekreteri" titri ile popüler TV programlarına davet ediliyor, Cem Boyner'in Yeni Demokrasi Hareketi TBKP Programındaki mülkiyet ili kileri ile ilgili bölümleri de i tirerek kendi programı olarak kabul edebiliyor ve bütün bu gelişmeler bizzat TBKP'de de en üst düzeyde görev alan TKP'nin eski PB üyeleri tarafından örgütleniyor. Ki bu zatlar, "yenilenme", "Leninizmi a ma", "Marks'ı a ma" ve "global sorunlar birincil, sınıfsal sorunlar ikincildir" tezlerinin savunucularıdır.

Bu arada, biraz daha akli ba ında sandıklarımız ne yaptılar. Birisi "artık Stalinist parti devri geçmi tir, 'Hareket' tarzı örgütlenmeler gereklidir" tezini savunmaya ba ladı, bir di eri de "komünist partilerin amblem ve isimleri kirlenmi tir artık kullanılmamalı" fikrine haiz oldu. Bu da onları TKP ilkelerinden uzakla tırarak "sol güçlerin geni partisi" fikriyatına sürükledi. Bu arkadaşlarımız özünde "yenilenme" sürecinde her eye eyvallah diyerek ve oportünistçe davranarak kadroların güvenini yitirmeliydi, ancak yine de son a amada, içinde buldukları hatadan dönerek, özele tiri vererek, do ru bir hamle yapmaları yararlı katkı sa layabilirdi. Sonuç hepimizin bildi i gibi geli ti.

Bizim bu konulara de inmemiz, o dönemde üretilen sonucu bugün de i tirebilme gibi bir yetene e sahip oldu umuz anlamına gelmemektedir. Bu ya anılar parti tarihimizde bir dönem olarak yer almı tır. Bizler, hem o dönemi ya ayan, o görü leri uzla mayan, Marksist-Leninist temelde partimizin mücadelesinin sürmesi gerekti ini savunan kadrolar olarak bugün de ya ıyoruz. O dönemin kadrolarının büyük bir bölümünün nerelere savruldu unu yinelememize gerek yok. Süreçleri hep birlikte ya adık. Ancak bugün önemizde çözmeyen gereken sorunlara nasıl yakla aca ız sorusu ile kar ı kar ıyayız. **Ekim Devrimi'nin 100. Yıl Dönümü'nde hangi görevlerle kar ı kar ıyayız ve bunları nasıl gerçekle tirece iz? Soru bu.**

u konu son 30 yılda çok net ortaya çıktı ki, sınıf mücadelesi önemini bir nebze dahi kaybetmemi tir. Onun içindir ki, burjuvazi sınıf mücadelesinin önünü almak için çe itli yöntemler deniyor ve uyguluyor. Yayınlarımızda birçok yazıda de inildi i gibi kapitalizm üretici güçleri ve dolayısıyla üretim ili kileri alanlarında bir takım de i iklikler yaparak ömrünü uzatmaya çalı ıyor. Bu uygulamalar da ku kusuz ki sınıf mücadelesinin geli mesinde birtakım de i iklikleri beraberinde getiriyor. Bu noktaları irdelemek ve Marksist-Leninist temelde de erlendirerek rotamızı belirlememiz gerekiyor.

Örneklesek, yazılarımıza yansıyan öyle tespitler var; i çiler üzerindeki i -gücü sömürsü çok daha fazla artmasına rağmen, neo-liberal ekonomik politikalar sonucunda tüketim toplumunun i çi sınıfının da yararlanaca ı ekilde yeniden yapılandırılması, her i çi ferdi bir yandan borçlandırıyor ve mal-mülk sahibi yapıyor. Daire, araç, tarla, elektronik e ya, beyaz e ya, paralı e itim gibi, i çilerin daha önce pek faydalanamadıkları "lüksler" bugün i çi ve emekçilerin ya amına giriyor. Fakat tüm bu edinimler borçla sa lanıyor. Kredi kartı, tüketici kredisi, emlak konut kredisi, araç kredisi, dü ün kredisi, do um kredisi v.b. adlar altında pazarlanan borçlanma i çi ve emekçilere görece bir "servet" ve "mülk" sahibi olma özelli i kazandırıyor. Bu özelliklere sahip emekçiler artık Komünist Parti Manifestosunda da tarif edilen "herhangi bir özel mülkiyete sahip olmayan ve sadece i güçlerini satarak ya ayan ücretiler proletardır" çözümlmesine uyuyor. Çünkü, emlak konut kredisi çekerek daire sahibi olan i çi artık mülk sahibi olmu oluyor. Eskiden gece-konduda tel dolapta besinlerini muhafaza

Ekim Devrimi'nin 100. Yılında Nasıl Bir Mücadele? (I) (3. sayfanın devamı)

eden i çi derin donduruculu buz dolabı sahibi oluyor. Ve bunun için borçlanıyor. Bu borcu düzenli ödememezse de o mülkündeki malı kaybedece inden korkuyor. Onun için bu borcu daha çabuk kapatmak için gece gündüz çalı yyor, fazla mesai yapıyor, ikinci i e gidiyor, ailesini gündelik i e gönderiyor, sokak satıcılı ı yaptırıyor.

Bir di er yöntem büyük holding kuruluşlarının uyguladıkları "hisse senedi" satma konusu. Koç Holding, Sabancı Holding, Esas Holding, Oyak Holding, Zorlu Holding, Turkuaz Holding vb gibi i -birlikçi holdingler, ama Mercedes, Siemens, Bosch, BMW, Hyundai gibi yabancı holdingler, Türk Hava Yolları ve kamu ile özel bankalar ba ta kendi çalı anlarına olmak üzere i çi ve emekçilere hisse senetleri sunuyorlar. Bu i çi karde lerimiz göstermelik dahi olsa hissedarlar toplantılarına ve kongrelerine katılıp hisse sahibi oldukları holdinglerin kararlarına etki edebileceklerini zannediyorlar. Bu dü ünçe kendilerine enjekte ediliyor.

Bunun dı nda i çi ve emekçiler farklı çekili , lotarya, toto ve ans oyunları ile para kazanma ve mülk edinme konusunda te vik ediliyor. Kazanma anslarını bir kenara koysak bile, katılımları ile bu tezagahı kuran burjuvazinin kasalarını tika basas dolduruyorlar. Ceplerindeki son kuru ları burjuvazi devletin kontrolü ve izniyle haramilere kaptırıyorlar.

TV programları ve spor müsabakaları burjuvazinin kültür politikalarını ideolojik olarak destekliyor. TV'lerde evlilik programları adı altında insanları toplumsal sorunlardan uzak tutuyor saatlerce ve her gün düzenli olarak TV ba ina kilitliyorlar. Diziler hem kültürel ama en önemlisi politik ideolojik olarak toplumu burjuvazinin istedi i yönde yönlendirmeye hizmet ediyor. Toplumun ezici ço unlu u evlilik programları ve diziler ile bo zamanlarını dolduruyor. Lig maçları ve tamamen bir endüstri niteli ine kavu mu olan futbol i çi ve emekçilerin günlük muhabbet konusu haline gelmi durumda. Hiç bir amatör ruhu kalmamı olan futbol insanları kampla tıran, dü manlık duyguları geli tiren bir nitelik kazanmı tır.

Bunların tümü de günümüzün gerçekli idir. Bu yaptırımların ve ko ulların etkisinde olan i çi ve emekçiler ne denli direni ruhu geli tirir, sömürü katmerle ti i halde ne kadar bunu hisseder ve bilince çıkarmaya hazır olur. Burada zorluklarımız oldu u kesin. Sınıf güçlerinin zayıflı ndan dem vuruyorsak, onun nedenlerini de do ru analiz etmeliyiz ki, burjuvazinin önlemlerine ra men sınıf

mücadelesini yükseltmeye nail olabilelim.

Bir kere unu kesin olarak bilmemiz gerekir. Tüm bu koruma önlemleri belki geciktirici etki yapabilir, ancak burjuvazinin iktidarının sonunun gelmesini engelleyemez. Bu her eyden önce nesnel bir süreçtir. Di er yandan, üretim sürecinin öznel ve nesnel etkenleri olan insan, üretim araçları, üretim teknolojisi, üretim organizasyonu ve üretime uygulanan bilim hep birlikte, maddi üretim güçlerini olu tururlar. Üretim güçleri, toplumun do a üzerindeki de i tirici etkinli inin araçlarıdır ve bunların geli me düzeyi insanın do a üzerindeki egemenli inin derecesini belirler. En ba ta gelen üretim gücü, yaratıcı yetenekleri, bilgi ve deneyim birikimiyle insandır, emekçidir, i çidir. Teknoloji ve otomasyon ne derece ilerlemi olursa olsun, hiçbir üretim süreci insansız yürümez. Bütün karma ıklı i çinde, üretim sürecinde belirleyici öge daima insandır, i çidir, emekçidir. Bu gerçe in bilince çıkması önemlidir.

Teknolojinin geli mesi ve otomasyon onu üreten, geli tiren, uygulayan i çi ve emekçiler açısından ciddi bir silahtır. Klasik proletarya için alteri indirmek nasıl hayatı durduran belirleyici bir eylem idiyse, modern proletarya açısından da klavyenin dü mesine basmak aynı nitelikte belirleyici ve sonuç alıcı bir eylemdir. Dü ününüz ki, bugün stanbul'un metro ulaşımını bir dü ümeye basarak durdura bilirsiniz, hava ta imacılı nda bilet satı tan operasyonda kadar tüm süreçleri farklı birer klavye tu una basarak durdurabilir hayatı felç edebilirsiniz. Borsa veya banka sistemlerinde bilgisayar klavyesi ile verece iniz bir komut ekonomik olarak ya amı durdurabilecek ve devletleri çöker tebilecek güce sahiptir. Dolayısıyla, **proletaryanın önemi ve sınıf mücadelesindeki rolü azalmamı tır, tam tersine önem kazanmı tır.**

Bugün kritik noktalarda olan ister klasik isterse de modern proletarya kapsamındaki i çi ve emekçiler kendilerine sunulan, para, mülk ile maddi ve sosyal hakların zaten kendi do al hakları olması gerekti ini bilmelidirler. Sosyalizm'de daire, araç, buzdolabı, televizyon, bilgisayar vb sahibi olmak için borçlanmak ve de eri kadar bir de faiz ödemek gerekmiyor. Bunlar günümüzde insan ya amında en normal edinimlerdir. Devlet ne için vardır sorusunu sormak gerekiyor. Hem proletaryadan kaçarı olmadan ay be ay vergileri keseceksin, sigara, benzin, tütün ve gıda maddelerinden milyarlarca vergi toplayacaksın, ama i çi ve emekçilere, sosyal konut daireler, kre ler, sa lık hizmet-

leri, ula ım hizmetleri ve e itim hizmetleri sunmayacaksın. Bunların tümünü ayrı bir kazanç kapısı olarak özel sektöre vereceksin.

Bu gerçekleri günümüz proleterlerine iletmek, hisse senedi sahibi de olsalar, borçlanarak mal-mülk edinmi de olsalar, birtakım imtiyazlar elde ettiklerini de dü ünseler, bütün bu edinimlerin aslında üstlerindeki i gücü sömürsünün katmerle mesi demek oldu unu ve hakları olan bu edinimler için bu derece sömürülmeye katlanmanın manası oldu unu anlatmanın yollarını yaratmak gerekiyor. Ekim Devrimi'nin 100.Yıldönümü ve Partimizin kuruluşunun 97. yıldönümünde bu gerçekleri dikkate alarak günümüz mücadelelerinin gereklerini tarif etmemiz gerekiyor.

Ele alınması ve açılması gereken sorunları tespit ettikten sonra, bir sonraki sayımızda bu konulardaki çözümleri ele almaya çalı aca ız. Yazımız devam edecektir.

NOT: Bu konulardaki görüşlerinizi tkp.bilgi@gmail.com adresine iletebilirsiniz.

Kimin Cumhuriyeti Kutlanıyor? Birinci sayfanın devamı

dı nda sömürgeci ve asimilasyoncu milliyetçi niteliklerin somut ispatıdır.

Onuncusu; Mustafa Kemal Atatürk, kendilerini "komünist" olarak adlandıranların görmek istedikleri gibi de il, oldu u gibi görülüp, de erlendirilip, sınıf savamında üstlendi i rol açısından do ru yere oturtulmalıdır. TKP resmi TC tarihi yazımı etkisinde de il, sınıf mücadelesinin gerçekleri ve gerekleri temelinde analizlerini yapar ve stratejilerini olu turur.

Türkiye i çi sınıfı, yoksul emekçi halklar gerçek bayramlarını kutlayabilecek mücadeleyi geli tirebilmeleri için öncelikle burjuva ideolojilerinin her türüyle ili kilerini tam olarak kesmek zorundadır. i çi sınıfı, mücadelesini i çi sınıfının bilimi i i nda yaratıcı bir ekilde yürütür. Keskin sözler sarfedip sonunda burjuva ideolojilerinin kuyrukçulu unu yapmak TKP ve TKP'lilerin i i de ildir. Bu yaklaşımlar ile "sol", "devrimcilik" ve "komünistlik" adına 29 Ekim "Cumhuriyet" Bayramı kutlamaları yapmayı planlayan, Mustafa Suphi ve yolda larının katillerine saygı duyan tüm unsurları kendilerine gelmeye ve saflarını fiiliyatta yaptıkları gibi burjuvazinin yanında belirlemeye ça ırıyoruz.

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
16 Ekim 2017